

Warszawa, 20/11/2006 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

dr Janusz KOCHANOWSKI

RPO-536421-VIII/06/EG

Pan

Roman Giertych

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Edukacji Narodowej

Wielce Szanowny Panie Ministrze,

Z treści korespondencji napływającej do kierowanego przeze mnie Biura wynika, że dyrektorzy szkół mają problemy ze stosowaniem właściwej formy informowania nauczycieli o zmianie warunków zawartych z nimi wcześniej stosunków pracy. Dotyczy to nauczycieli mianowanych. Praktyka, jak wskazuje korespondencja, jest różna w różnych regionach kraju.

Problem ten dał o sobie znać w związku z nowelizacją Karty Nauczyciela oraz regulacji zawartych w § 11 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli...(Dz. U. nr 22 , poz.181 ze zm.), a także § 8 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 maja 2000r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli ...(Dz. U. nr 39, poz. 455 ze zm.).

Od 1 września 2006r. liczna grupa nauczycieli otrzymała niższe niż dotychczas uposażenia, w grupie tej znaleźli się także nauczyciele mianowani.

W przypadku zmiany warunków pracy lub płacy nauczycielom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na czas nie określony pracodawcy - dyrektorzy szkół zawierali w tej kwestii pisemne porozumienia bądź wręczali wypowiedzenia zmieniające. Wypowiedzenia te nie zawsze miały właściwą treść, np. brak było w nich pouczenia o przysługujących nauczycielowi prawach (możliwości nie wyrażenia zgody na zmianę warunków płacy lub możliwości odwołania się do sądu pracy).

O ile porozumienie stron nie nasuwa żadnych wątpliwości, o tyle wręczenie wypowiedzenia zmieniającego jest wysoce wątpliwe w przypadku nauczycieli mianowanych. Karta Nauczyciela określa bowiem sytuacje, w których następuje rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem mianowanym (art.23 KN). Nie wymienia wśród nich rozwiązania stosunku pracy wskutek odmowy przyjęcia przez nauczyciela mianowanego nowych (gorszych) warunków płacy.

W uchwale z dnia 8 kwietnia 1998r. (sygn. akt III ZP5/98, OSNP 1998/22/647) Sąd Najwyższy podniósł, że do stosowania wypowiedzenia zmieniającego wobec nauczycieli mianowanych brakuje upoważnienia ustawowego, w grę może wchodzić stosowanie tejże instytucji w drodze analogii. Właściwą więc formą, zdaniem SN, jest stosowanie uprzedzenia ze strony pracodawcy z zachowaniem okresów równych okresowi wypowiedzenia.

Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 lutego 1999r.(sygn. akt I PKN 595/98 OSNP 2000/8/300) stwierdził wprost, iż **do nauczyciela mianowanego nie stosuje się art.42 K p.**

W świetle powyższego, zasadnym byłoby podjęcie działań zmierzających do uregulowania w sposób jasny i jednoznaczny sposobu czy też możliwości dokonania we właściwej, przewidzianej prawem, formie zmiany warunków pracy i płacy nauczycielom mianowanym. Jest to tym bardziej niezbędne w sytuacji generalnej regulacji płac, jak miało to miejsce ostatnio.

Forma proponowanego przez Sąd Najwyższy „uprzedzenia nauczyciela mianowanego o zmianie warunków płacy” jest jedynym zasadnym rozwiązaniem problemu, nie jest jednak trybem przewidzianym przez Kartę Nauczyciela.

Uwagi powyższe przekazuję stosownie do art.16 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001r., nr 14, poz.147) i uprzejmie proszę Pana Premiera o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Łączę wyrazy szacunku

/-/ Janusz Kochanowski